

Olav Husevåg

Fødd: 11. mars 1936 - Døde: 10. juli 2022

*Din livsdag her er no forbi.
Du tok så stilt farvel med oss,
med heimen, ja med alt
du hadde hugnad i.*

*Vi saknar deg
for minna som du gav.
Vi unner deg Guds gode fred
og sår blomar på di grav.*

*Bisettelse i Sor-Vågsøy kirke
tirsdag 19. juli 2022*

Preludering
ved organist Ingvard Sundal

Eg veit i himmerik ei borg,
Ho skin som soli klåre,
Der er ei synder eller sorg,
Der er ei gråt og tåre.

Eg fatig hit til verdi kom
Og rann av ringe røter,
Fer herifrå med handi tom,
Og daudens vald meg møter.

Der inne bur Guds eigen Son
I herlegdom og æra,
Han er mi trøyst og trygge von.
Hjå honom eg skal vera.

Men visst eg veit ein morgon renn,
Då daudens natt skal enda.
Min likam upp or gravi stend,
Og evig frygd fær kjenna.

Eg er ein fatig ferdamann,
Må mine vegar fara
Herfrå og til mitt fedraland,
Gud meg på vegen vara!

So hjelp oss du vår Herre Krist,
Ditt blod for oss hev runne!
Din bitre daude sant og visst
Oss himmerik hev vunne.

Me takkar deg til evig tid,
Vår Herre, alle samén,
For du er oss so mild og blid
I Jesus Kristus! Amen.

Tysk, før 1600
Bernt Støyle, 1905

Inngangssord og Minneord
ved prest Mari Saltkjel

Blomsterhelsingar

Musikkinnslag

"Fou raise me up" ved Emily Rebecca Husevåg-Kristensen

Skrifflasing

Høgt frå den himmelske klåra
Faderens auga kan sjå
både din smil og di tåra,
hjarta, kvi ottast du då?

Græt du, han turkar di tåra,
klagar du, lyder han på,
lækjer for alt som kan såra,
hjarta, kvi ottast du då?

Om deg eit stormver vil herja,
fiendehærar deg nå,
vara han vil deg, og verja,
hjarta, kvi ottast du då?

Lyt du enn lengta og stunda
kruna og kransen å nå,
søtt i hans fang skal du blunda.
hjarta, kvi ottast du då?

Anders Hovden, 1925

Tale og bøn
Fellesbøn, Vår far

Jeg er i Herrens hender når dagen gryr i øst.
Hver morgen han meg sender sitt ord med lys og trøst.
Hva dagen meg vil bringe av glede og av savn,
Jeg kan på bønnens vinge få kraft i Jesu navn.

Jeg er i Herrens hender i alt som med meg skjer.
I smil og gråt jeg kjenner at Herren er meg nær.
Om jeg i dype daler må gå den tunge vei,
Fra himlens høye saler hans øye følger meg.

Jeg er i Herrens hender når dagen dør i vest.
Min synd jeg stilt bekjenner for ham, min høye gjest.
Han gir meg himlens nåde og setter englevakt,
For natten vil han råde med hellig guddomsmakt.

Jeg er i Herrens hender når dødens bud meg når.
Mens lyset stilt nedbrenner, fra ham jeg hilsen får.
Han gir meg stav i hande, han gir meg trøst i sinn,
Og glemt er ve og vande på vei til himlen inn.

Erling Tobiassen, 1932

Etter jordfestinga

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

*August H. Hoffmann von Fallersleben 1837
Peter Hognestad 1904*

*Ei varm takk til deg som var
med oss i dag*

Familien